

ESCOLA MILITAR
BARCELONA

Interessant

per a tots els reclutes del reemplaç de 1932

L'Escola Militar »Barcelona« instal·lada en aquesta localitat, farà l'ensenyament gratuït als reclutes del preset any, tant si són quotes, com de files, a qual fi resta oberta la matrícula, podent passar a inscriure's tots els dijous de 9 a 1 del matí i de 3 a 9 de la nit, al CAFE COMERCIAL, d'aquesta localitat, Plaça Maluquer i Salvador, 19.

LA DIRECCIÓ.

Sessió Municipal

Celebrada el dia 14 del corrent mes

Assisteixen els Consellers senyors Taberner, Valls, Aymeric, Tió, Busquets, Montaña, Gual, Gibert, Pineda, Colomer, Pagès, Estrada i l'Alcalde senyor Camillo.

Hi trobem a mancar els senyors Tardà de la minoria i Bofill de la majoria. Els senyors Ventura, Cladelles i Ribes, ja no els esmentem perquè no hi assisteixen gairebé mai.

S'obra la sessió a les set deu. Hi ha molta expectació. Hom diria que es prepara quelcom d'important i nosaltres ens animem, per tal de poguer fer una bona informació, però com els llegidors veuran, tot se'n anà en aigua calenta.

Es llegeix l'acta anterior, que s'aprova.

Es dona compte d'una comunicació de «Cabezas de San Juan» (no sabem on para això) que demanen una almoïna pro monument Riego. Passa a la Comissió d'Hisenda.

Altra comunicació de la Generalitat de Catalunya referent a la creació d'una Escola Normal i demana la col·laboració del nostre Ajuntament. A proposta del senyor Pagès passa a la Comissió d'Hisenda per a el seu estudi.

Es nombra amb caràcter efectiu a la senyora Maria Mejan Carrer, com a professora de taquigrafia de la nostra Escola Municipal de Segona Ensenyança.

Es llegeix una instància del senyor Joan Miró Trepal reclmant altra volta unes pessetes i a continuació es dona compte de l'informe de la Comissió d'Hisenda que li dona un «No hi ha lloc» com una casa. S'aprova el no hi ha lloc.

S'aproven concedir permisos a diversos industrials per posar rètols.

A continuació un Ofici de l'Agrupació Excurcionista d'aquesta localitat que protesta per el canvi de nom del Carrer de Corró per el d'en Francesc Layret i diu que no pararan de protestar fins que se'n cansin o bé es torni a canviar. A proposta del senyor Busquets passa a la Comissió de Governació.

PRECS I PREGUNTES

Tothom calla. Hi ha un silenci sepulcral. Ara es quan a nosaltres ens sembla que hi haurà la gran batalla i que algú o altre rebrà.

El senyor Estrada, és el primer en engegar avui; es dirigeix al senyor Alcalde i li pregunta tot serio quins foren els motius de la suspensió de l'inventari, el dia que es feu el llançament dels mobles del senyor Vegué del Col·legi de Segona Ensenyança, i perquè es va reprendre el llançament a la tarda a dos quarts de tres, havent quedat amb el senyor Notari que es faria a les cinc.

El senyor Alcalde, li diu: Primerament dec dir al senyor Estrada que el motiu del llançament no fou altre que limitar-me a acomplir una ordre governativa. És un assumpte —diu— que no

volia portar-lo a discussió, per quant no hi ha lloc ni tan sols a discutir-lo, però a fi de deixar les coses ben sentades, vull fer avinent que si al matí es, suspengué l'inventari no fou pas per ordre meua sinó per conveniències personals del funcionari públic que hi assistí.

El senyor Estrada sembla que no el convenen aquestes paraules i diu que si en temps de la República, ni de la fe Notarial s'ha de fer cas, ja podem plegar.

Demana la paraula el senyor Montaña que contesta al senyor Estrada, dient-li que si a Granollers algú ha volgut burlar la fe Notarial, fou en les cèlebres eleccions de l'any 1923 i precisament els del partit que representa el senyor Estrada o sigui del senyor Torras; insisteix en que la culpa de la suspensió de l'inventari no és d'altre que del funcionari públic que se'n va anar a dinar, en lloc de continuar-lo fins que estigués llest. Recalca a continuació que el mateix Cap de Policia no hi va anar a dinar fins que s'acabà de treure els mobles.

Insisteix el senyor Estrada dient que creu en les afirmacions del senyor Montaña i en les de l'Alcalde referent a la comunicació, però... creu que no es podien obrir les habitacions particulars del senyor Vegué sense aute judicial.

Torna a contestar-li el senyor Montaña dient que davant d'una ordre governativa no hi ha necessitat d'aute judicial. A més — diu — pot estar segur el senyor Estrada, que els mobles particulars del senyor Vegué es varen respectar, inclús una làmpara, molt bonica per cert, que hi ha en una de les habitacions, per por a que es malmetés, encara no s'ha tocat i està a disposició del interessat per quan la demani, com ho estan tots els altres mobles dipositats al Dipòsit Municipal.

El senyor Estrada diu que no en dubta de que s'hagin respectat els mobles i fa avinent que ell no ha fet aquesta interpel·lació per defensar a ningú, ni vol que es prengui com a una provocació, i si tan sols em lamento, no del fet, sinó de la manera com s'executà el fet.

Ara entra en campanya el senyor Busquets. Diu al senyor Estrada que si bé es plany de no haver-hi te notarial, ha constatat en canvi que com a polític no manté la seva equanimitat, ja que el mateix senyor Estrada ha manifestat diferents voltes i en diverses sessions que en l'assumpte del Col·legi de Segona Ensenyança no hi volia prendre art ni part i en canvi contradiu totes aquestes manifestacions, el sol fet d'haver acompanyat al Govern Civil una Comissió, sense abans demanar aclariments a l'alcaldia per veure que ocorria.

El senyor Estrada vol defensar-se i diu que ell també va veure elements de la majoria que hi anaven al Govern Civil.

Certament —diu el senyor Busquets, tot amantent— i que tinc interès en dir-li que en Torras ens hi acompanyava. (Sensació).

Continua el senyor Estrada afegint que lo que és ell, sempre hi tornaria quan es tractés de defensar a un individu al qual creu que s'ha atropellat. (Se sent un formidable ¡Alt!, que per la veu ens sembla que ha sortit de la gola del senyor Montaña).

Insisteix el senyor Busquets a contestar al se-

nyor Estrada, dient-li que quan va anar al Govern Civil no sabia encara si se l'atropellaria o no.

Pren la paraula el senyor Montaña i tot esverat diu al senyor Estrada: ¿Perquè doncs, quan es va tancar el Cafè del senyor Tardà, (ara comprem el perquè no ha vingut el senyor Tardà; devia sentir-ho de nas que es parlaria d'ell) que no fou altre cosa que un atropell com una casa, el senyor Estrada no hi va anar al Govern Civil per a defensar-lo? (gran espectació).

El senyor Estrada: — Perque no se'm va demanar.

El senyor Montaña: — Jo crec que aquestes coses no s'han de demanar quan realment s'atropella a qualsevol ciutadà.

El senyor Camillo: — Bé anem al grà. ¿Està prou discutida aquesta qüestió?

El senyor Pagès — que encara no l'havíem sentit — diu que el seu company senyor Estrada, en volguer discutir aquesta qüestió, creu ell, que no ha tingut altre objecte que posar en evidència, no el fet, sinó la manera com es portà a cap.

El senyor Montaña, diu que està completament d'acord en que fou un espectacle trist, però entent que l'únic responsable d'aquell espectacle no fou altre que el mateix senyor Vegué. Essent així, que podem acreditar a qui ho desitgi que anteriorment s'havia notificat per escrit al propi interessat l'ordre del senyor Governador, i que ell ja de bon principi i malgrat donar-li un plaç de 48 hores, que es convertí en 94, es resistí a acomplir l'ordre tramesa pel senyor Governador. Ademès, crec que el senyor Vegué, sempre molt mal aconsellat, en aquest assumpte no ha fet altra cosa que de cap de turc de la política dels seus companys i ell n'ha estat la víctima, però, amb tot, la culpa no es nostra.

El senyor Estrada, torna a insistir en que s'obra molt malament.

El senyor Montaña, un xic irritat, li contesta que hauria volgut veure al senyor Estrada posat en el seu lloc per comprovar que ho hagués fet millor. (rialles)

El senyor Busquets, accepta les paraules de protesta del senyor Estrada, i diu que en aquest cas ha de felicitar al senyor Vegué per l'obstrucció que ha fet a l'escola, privant-la de totes aquelles condicions de confortabilitat i higiene, que això farà, ben segur, que quedi malmès el present curs dels alumnes que hi assisteixen, car naturalment l'èxit d'aquesta obstrucció influirà decisivament en l'hora dels examens. Un motiu més a agrair a la política torrista, que tindran el centenar de futurs ciutadans que actualment concórren a l'escola.

I així es dona per acabat aquest debat.

El senyor Pagès, pregunta com estant les obres de l'estació de M. S. A.

L'hi contesta el senyor Camillo, que segons se li ha comunicat van a començar-se el dia 18 del corrent mes.

El senyor Busquets, demana que s'apercebeixi a l'Arquitecte Municipal per tal de que en un plaç senyalat entregui el pla d'urbanització de Granollers i que en cas de no complir se li rescindeixi el contracte i s'encarregui a un altre Arquitecte. (No sabem que vol dir això; esperem que el senyor Raspall ho entendra millor que nosaltres)

El senyor Pagès diu, que veu acertada la proposició del senyor Busquets, sempre i quan es doni al senyor Arquitecte un plaç que no sigui exigent.

El senyor Busquets, demana que se li doni per escrit perquè així no se li oblidarà tan fàcilment com s'oblida d'altres assumptes. (Tampoc ho entenen això).

El senyor Estrada, s'excusa de no haver pogut assistir a la visita col·lectiva que la Comissió de Foment ha efectuat a la carretera d'E. Prat de la Riba, per tal d'estudiar el projecte de passeig que existeix.

Finalment el senyor Taberner, demana que s'activin les escoles de Palou per tal de poguerles fer funcionar tan aviat com sigui possible.

El senyor alcalde li contesta que manquen moltes poques coses i que prompte funcionaran.

Acte seguit s'aixeca la sessió.

I... ja ho veuen; *tuti contenti*. (Axò és un dir). Ens plau de fer constar que sempre voldríem que assistís a sessió el públic i consellers que hi han assistit avui; sobretot, molt correctes tots.

OLGA ZHAN.